Cauza C-10/10

Comisia Europeană

împotriva

Republicii Austria

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a capitalurilor — Deductibilitatea donațiilor efectuate în favoarea instituțiilor care desfășoară activități de cercetare și de învățământ — Limitarea deductibilității la donațiile efectuate în favoarea instituțiilor stabilite pe teritoriul național”

Concluziile avocatului general V. Trstenjak prezentate la 8 martie 2011 . . . I - 5391

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 iunie 2011 . . . . . I - 5416

Sumarul hotărârii

Libera circulație a capitalurilor — Restricții — Legislație fiscală — Impozit pe venit — Deductibilitate a donațiilor efectuate în favoarea instituțiilor care desfășoară activități de cercetare și de învățământ limitată la donațiile acordate instituțiilor naționale

(art. 56 CE și 58 CE; Acordul privind SEE, art. 40)

Un stat membru care autorizează deducerea fiscală a donațiilor efectuate în favoarea unor instituții care desfășoară activități de cercetare și de învățământ numai în cazul instituțiilor stabilite pe teritoriul acestui stat încalcă obligațiile care îi revin în temeiul articolului 56 CE și al articolului 40 din Acordul privind Spațiul Economic European.

Astfel, pentru ca o reglementare fiscală națională care operează o distincție între donațiile efectuate în favoarea instituțiilor naționale și cele efectuate în favoarea instituțiilor stabilite în alt stat membru, să poată fi considerată compatibilă cu dispozițiile tratatului referitoare la libera circulație a capitalurilor, trebuie ca diferența de tratament să privească situații care nu sunt comparabile în mod obiectiv sau ca aceasta să fie justificată de un motiv imperativ de interes general. În plus, pentru a fi justificată, diferența de tratament nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru ca obiectivul urmărit prin reglementarea în discuție să fie atins.

Or, pe de o parte, un criteriu de diferențiere între contribuabili care este legat exclusiv de locul unde are sediul beneficiarul donației nu poate constitui, prin definiție, un criteriu valabil pentru a aprecia dacă situațiile pot fi în mod obiectiv comparabile și, în consecință, pentru a stabili o diferență obiectivă între acestea. Pe de altă parte, deși este adevărat că promovarea cercetării și a dezvoltării poate constitui un motiv imperativ de interes general, o reglementare națională care prevede beneficiul unui credit fiscal doar pentru activitățile de cercetare realizate în statul membru interesat contravine direct obiectivului politicii Uniunii în domeniul cercetării și al dezvoltării tehnologice. Astfel, potrivit articolului 163 alineatul (2) CE, această politică urmărește în special eliminarea obstacolelor fiscale din calea cooperării în domeniul cercetării și, prin urmare, nu poate fi pusă în aplicare prin promovarea cercetării și a dezvoltării la scară națională.

(a se vedea punctele 29, 35, 37 și 44 și dispozitivul)